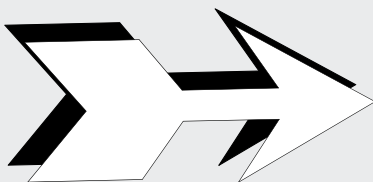

VAN VROEGER TOEN.....

NAAR NU

Eenzame kerst voor de kerststal

Verhaal van een oud-parochiaan.

De beelden in de Kerststal, die al jaren in de Schanskerk staat, zijn al meer dan een eeuw oud. In de loop der jaren zijn er wat ledematen gesneuveld. Zo zijn de benen van de negerkoning een keer gebroken en is de engel die altijd boven de kerststal hangt en de blijde boodschap verkondigt, die engel was eens, twee dagen voor kerst, naar beneden gevallen in wel honderd kleine stukjes. Maar door alle stukjes weer netjes aan elkaar te passen en te lijmen, waar vele uren werk in gaan zitten, zijn alle beelden nog steeds compleet en zo willen we het ook houden, aldus de verteller. Maar natuurlijk is de ontstaansgeschiedenis en het hoe en waarom ook belangrijk. Het is al een hele tijd geleden, maar volgens informatie zou het kerkbestuur destijds op het idee zijn gekomen dat er een kerststal in de kerk behoorde te staan. Er werd hout gekocht om de stal te bouwen en zo ontstond een echte stal van ongeveer drie bij twee meter met een bergruimte waar stro op ligt en een dak van rietmatten.

Vrijwilligers

Elk jaar wordt de kerststal opnieuw opgebouwd uit de houten schotten door de vrijwilligers. Maar ja, alleen een kerststal is ook zo leeg, dus er werden beelden gekocht. En dat zijn niet van die kleine beeldjes. Nee, met die kameel loop je echt te zeulen. Die beelden zijn bijna allemaal meer dan een halve meter hoog en het zijn allemaal gipsen beelden. Er is Maria, Jozef en het kindje Jezus in de kribbe. Ook de os en de ezel zijn aanwezig. Natuurlijk de drie herders van wie één op de fluit speelt en met een herdershond aan zijn voeten, de drie koningen met hun gaven in de hand, vijf schapen, twee knikengelen en een zwart knikengeltje voor de missie. De kerststal heeft door de kerk gezworven. De eerste jaren stond de stal voor in de kerk en wel links voor de doopvont bij het Maria altaar. Maar dat vonden de kosterstochten toch wel een beetje onhandig want dan moesten ze de hele tijd omlopen om bij de sacristie te komen.

Toen moesten de communiebank en de preekstoel weg en kwam de stal voor het middenschip te staan, maar daar waren de pastoors niet zo blij mee. Na de renovatie waren het Maria-altaar en het mannenaltaar verdwenen evenals enkele van de beelden die aan de zijkant van de kerk stonden en zo kwam de stal op zijn (waarschijnlijk) definitieve plaats te staan, namelijk aan de rechterkant op het Jozefaltaar.

Buiten

Er is zelfs een jaar geweest dat er een kerststal buiten stond. Dat was niet dezelfde stal die altijd in de kerk stond. Omdat de stal in dat jaar dus niet in de kerk kon staan, omdat de kerk gerenoveerd werd, vond de procuratiehouder van de Cindu dat er toch eigenlijk wel een kerststal behoorde te zijn dus met een aantal medewerkers die allemaal met karretjes kwamen waar hout op lag gestapeld werd er een grote kerststal voor de kerk gebouwd. Die was wel een stukje groter dan de kerststal in de kerk en was gemaakt van schaaldelen. Het was een beetje ruig hout maar wel met een echt rieten dak dat nog door een rietdekker is gemaakt. Want dat is nog een hele kunst, net als dakpannen moet het riet over elkaar heen gelegd worden en moet je van onderaf aan beginnen met opbouwen. Er was ook een topgevel gemaakt ter bescherming van de beelden, want ja, het kon ook regenen of sneeuwen en daar moest je natuurlijk wel rekening mee houden. De knikengel, waar de mensen hun gulle gaven in konden doen, kon niet boven de stal bevestigd worden, dus werd er een melkbus voor de stal gezet die met een kettinkje vastzat. Want, zegt de verteller, in die tijd waren melkbussen heel gewild. Met die knikengel kon je nog wel lachen. Want soms deden mensen er een cent in en dan zei ik daar doet hij het niet voor. De opbrengst van de knikengelen was voor de armen. Maar erg veel was het niet wat er in zat, helaas. Maar dit jaar zal er helemaal sprake zijn van een geringe opbrengst bij de knikengelen want het wordt een eenzame kerst voor de kerststal. Waar heeft dat nou mee te maken. Wel, met het simpele feit dat er nu maar één enkele kerstviering is in de Schanskerk. Normaal is er een kerstviering op kerstavond, dus op 24 december, dan drie vieringen tijdens de kerst. Dit jaar is er alleen een mis op 24 december om 21.00 door pastoor Jan Wolderink en op 25 december is er om 10.00 uur 's morgens een woord/communiedienst. Want omdat beide kerkbesturen van de Schanskerk en de Burchtkerk nu samen zijn gegaan heeft het nieuwe kerkbestuur gezegd dat de normale kerstvieringen dit jaar in de Burchtkerk zullen plaatsvinden. Er was zelfs nog even sprake van dat de kerststal dit jaar helemaal niet opgebouwd zou worden. Maar gelukkig is dat wel het geval. Maar toch: Arme kerststal!

Deze pagina is verschenen in

Nieuwe Meerbode

van 19 december 2007